Kirsti pagisemud ja paastumud Paleäasta. – Walmeja pois Reesa matuse nahwa jeas olnud, anwaud hea nõnu mälja. Tee ääre mäe all olnud just seppi Roosi, kuhu Ma pois läinud ja seepaga palaja notuke aega nääsinud. Kohe selle pääle palunud sepp maerulise nõuga pinna naud otsa tulese, millele ta enne Ma matuse üleäralisen rohtu pääle napsutanud. –

Warsi talnud pois sepi majast tuli Junafe jänjewa naud nagu matuse nangi juned. Kirstu jalutsi laua jees olnud sigi juur praegu, kust pois jänjewa ora muinud juurule pesi jenganud. Ehur tümin olnud kirstus ja kirst majanud niikaua tagasi, nagu enne olnud ja naud nõnud majanud kirstu ümbert nolinal maha. Nüüd nätnud pois kirstu lahti ja Ka matuse nahwas ei ole ema imestuses kirstus muud enam näinud, kui juunu werine rahw nõrtsas kuus. Pois nääsinud nüüd matuse nahwale ema öösest nägemist, millele täitsa kohkunud olnud. Mis pois muud nõu ema kui naetud paljas juunu rahw maha. Ehalwatel ei ole nüüd jugi enam naske olnud, waid läinud Jumalate mäest üles ja jumu ajale. – – –

Alles jee tanth Junna maha pisse jäänud, pis ülenõ ta Rodu päima hanzanud. – Neil juunutel alla alates tundid maha pisse jugenud Ka Rodu päima hankanud.

Kõne Käänud.

1. Puun waane mees = õige kehwa mees. 2. Lanats = ütlebugu nalja.
3. Mis ja tühi paljas jänustab = mis ja waene mees mõtleb.
4. Lõustab mis jaja ma sinas = hänatseb nõja paljas.
5. An isass üks tule sütitaja = An inna alati tülitegija.
6. Safeb silmast suhu = muttab tühja pähu pänast.
7. Jee on üks näus nõja = jee mi üks nõtja = ehk monas.
8. Sul pole puust Rapsratsi = sul pole maha Rapsratsi.
9. Hitsitab pambaid = naerab. 10. Wana kompsu mees = pruskaa.
11. See on jõgawaste klaas põhja maadand = see on jõgawaste (on tühi) põhja maadand.
12. Sai hea sinaka = lõõdi tugewalt. 13. Künu = küünas = istuja.
14. Peetase mael = peetase kange walitsuse all.
15. Lupsb edasi = läheb edasi. 16. Tuia = tuima = alewinga.
17. Nüüd ta löugutab = nüüdsta jahutab. 18. Nüüd ta öngitseb = nüüd ta pirtab.

Kas Teie ka mahalisi juttusid tahate saada. Kui jah, wõite siis palun meile seda Wiljandisse teada anda.

Kaaskümnes neljas Korjandus. – Teie wõrus ma Tüle Kea tralisma

Raasmul,
26 Novembril 1875 (Wiljandis nähtud)

Anton Suurna jr.

„Jänguela"

(28x).

1. Metsatuna wanakese.

Waljajutt.

Wiljandi kihl. pag. 295.

Jaatnud Anton Suurnajõe.

Saadud 18 3/XII 95.

Linnast (mangel, ühe metsatuna jees weimes jauna uttimus elanud üks wana paar, keda ümbert rahwast metsatuna wanakeseks nimetatud. Wanakeste lehmal olnud rasu nahas, mida nad naha pundis pänast et Kiegi maal ei oleteda tahtnud osta, linna müimale müinud. Wanakesed ei olla aga weel ialgi linnas (käinud ja liiategi weel Tartu linnas, kuhu nad nüüd wiia. – Rakenbanud jõe müüd ka wanaaemmakese wanawe ette ja wõõr rattile ning müüd tuhat tulest rumlja Tartu poole. Jõudnud ka wanakesed müimaks Tartusse, mis neil niipalju ümber maktimisst ja imestamisst olnud, nii et jelmad haigens ähwardanud jäädes. – Wimaks jõud nad ühe õige juure maja ette, mis üks ühte nõukene kinnismõisaga noorsand edasi tagasi käinud, mida wanakesed imestades kuhjut kinni pidades waatama jäänud. Jalutaja noorsand pannud wanakesi tähele, mes teda nii imestades silmitsenud, ja astunud wanakeste ette ütlides: „Kes mis teie siin wõõrile?" – Wanakesed ei ole kinnuga enam nuud nõus tuud ütelda, nüüd et nad seda juurt maja maadata, mis nii imelik wälja näha, ja palunud õpetus noorsandi käest selle maja üle selletust. Noorsand, kes nuud ise elnud nuri ülikõlane, rõhatanud nõne minna minedalt, pannud siis päält pusa ja pajatanud: „Mõas teie siis kuulnud ei ole ühest juurest Tartu ülikoolist, mis elajatest inimesi paawad tehtud. Nüüd siia tanasse wasina pisse ja mite aasta pänast on temast õpetatud inimene wahwis tehtud." Wanakestel ei ole mitte õdate lasta ehnud mille pänast neil nõnu seda juttu nuudses seda nõuõpetse pärsuna hakkanud sest uli neil jõe mõne ilus, lähane wasinas wanawes, keda nad müimale olid taanud, aga müüa müis temast on inimene saske wälja teha, kes neile pajatanu ei leis taidanu. – Waasi elnud wanakestel nõnu nuri seetud ja Wiisind anesti ülikõpilase käest: „Mõas siis palju ma selle eest maksa wõõrasse, mis wasina inimene saab tehtud?" „Mitte nahkem ega nähem, nuri 100 rubla, wastas kohe ülikõpilane, kes wanakeste nõustanu saanud ja neid müüd täspate tehtud. – Wanakesed hamanud müüd näätnina, et neil ma pnalga wanawe õõsilus (käng wasinas alla, mida neid hea meelega inimesest lasnu teha, nui aga naha alewa, naha ei olla aga nahkem neil pnalga nui paar rubla eest: „Noh, ehs wõlgu wõi mitst jeni jääda, nui müie aasta pänast jõngi tuletegewõite 98 rubla maksa, ja sellega on asi (käsi)." – Wanakesed annud ka siis wastipa ja 2 rubla naha ülikõplase kätte, kes nende nõsiga minema läinud, ei ole ta jõe ka mitmel päewal enam juutäist müinu ega näabet wasina praadi saanud. – Wanakesi aga sõitnud nõnda meelega nõudes, et nad uuesti õpja saawad. – – – Wiis aastat olnud möödas, mille jees wanakesed anale ka 98 rubla olnud sõja maelu nahana. Nagunõu jõlle nõuamentanud wanakesed minnaske natti ette ja sõitnud Tartusse. Mut nad esimese õhinaga nahe juure maalimaja ette kihutanud, et ema inimesest saanud wasinast näha. – Juure saaliees nõudnud jälle üõõülikõpilane edasi tagasi, aga mitte enam see kes müie aasta eest päälvõi, sõitse ehnud julgemini waaliskmaõjas, nõige ema wasina pnal ühtus tõuse ja müma jõe